

BI - TRÍ - DŨNG

Bankstown, ngày 28 tháng 3 năm 1995

Cậu ÁiTông thân mến,

Đầu thư Anh thành thật phải xin lỗi Cậu, - vì nhận được thư đã lâu (2 thư : 10.12.94 và 09.01.95) mà chậm trả lời. Nhưng đây là một lý do ngoài ý muốn : Anh đã bắt cái máy computer làm việc quá nhiều (làm việc ngày đêm) quá sức của nó và cũng vì nó đã cũ (second hand) nên nó làm reo, không chịu làm việc nữa. Anh phải cho nó vào "bệnh viện" nằm (từ cuối tháng 12/94), và ... vì "bộ óc" của nó thuộc loại "ông cố" nên "bác sĩ" khó tìm được bộ phận để thay thế. Mãi đến bây giờ (25/3/95), nó mới được "xuất viện". Anh liền viết thư và trả lời theo yêu cầu của Cậu ngay. Đồng thời Anh cũng nhờ ÁiTông, lựa lời và dài dòng một chút, thay Anh mà chuyển lời xin lỗi của Anh với Chị Cúc và các anh chị em trong Nhóm Ái Hữu.

Anh có "hơi buồn" (hơi buồn - một chút thôi) khi đọc 2 lá thư (nói trên) của ÁiTông vì nghĩ rằng ANH CHỊ EM NHÓM ÁI HỮU VINH NGHIÊM đã "quên" Anh, nếu không muốn nói là "bỏ rơi" Anh, không xem Anh là NGƯỜI của Nhóm (?). Chính vì lẽ đó, Anh phải "làm đơn" để "khiêu nại" cùng toàn thể Anh Chị Em trong Nhóm.

Sở dĩ Anh phải "đòi được quyền" là một thành viên của Nhóm Ái Hữu Vinh Nghiêm vì 3 lý do chính : (1) Ngoài vấn đề tình cảm nói trên.

(2) Khi đọc hàng chữ (nói về vấn đề xếp Cấp) "... Họ bảo còn những anh em khác thì sao ? Họ đang đổ thừa TW trừ dập họ vĩa vây (?) mà không cứu xét, đếm xĩa gì đến những anh chị em thật sự hoạt động ..."(?) trong thư của Cậu (09.01.95). Anh cảm thấy - có cái gì đó không hay lắm (một sự đổ kỵ (?), nên Anh lại càng đau lòng hơn; vì dù sao thì vấn đề xếp Cấp này, chính Anh là người phải chịu trách nhiệm đầu tiên (nếu có gì sơ sót), chứ không ai khác cả. (Vì lẽ dễ hiểu, đó là trách nhiệm của Thư ký Hội Đồng Quản Trị Huynh Trưởng, của Thư Ký Hội Đồng Xét Cấp và trước hết là nhiệm vụ của Ủy Viên Nội Vụ. NHỮNG sự thật như thế nào thì Anh sẽ trình bày ở đoạn sau - vì sự kiện nào thì cũng phải có nguyên nhân của nó, phải không nào (?).

(3) Và ... đây mới là lý do chính, vì ÁiTông đang soạn sách lịch sử GDPTVN, (trong ấy đương nhiên phải có phần đầu đề cập đến giai đoạn khởi thủy thành hình của GDPT Bắc Việt tại miền Nam), và thường còn phải soạn bài giảng cho các khóa HLHT, nên ÁiTông cần phải biết rõ sự thật (cả bên trong của mọi vấn đề) để viết bài cho thật khách quan và trung thực. (Trong những bài được đăng trong tài liệu (mà ÁiTông đã gửi cho Anh), đều thấy sót đoạn đầu này (?) vì sự thật ít ai biết đến hay không còn ai nhớ đó thôi (?)

Anh cần xác định trước hết và nói rõ thêm là : a) Việc thành lập GDPT tại Miền Nam - từ khởi thủy thì chỉ có Thầy Huyền Dung (đã hoàn tục) , Cố Hòa Thượng Thiện Hòa và Thầy Thiện Định (nay ở Pháp) mới biết được rõ . b) Còn việc thành lập GDPT Giác Minh (GD Bắc Việt đầu tiên tại miền Nam) thì chỉ có Thầy Thanh Cát, Thầy Chính Tiến (nghe đâu Thầy Chính Tiến đã hoàn tục và sau này có trở lại để giúp GDPT Miền Vinh Nghiêm thì phải (?)) mới biết được rõ mà thôi. Các Thầy, như Anh đã nói, mới chính là những người vừa đóng vai trò chánh mà cũng là chứng nhân duy nhất, đáng tin cậy, nhờ tánh cách khách quan của quý Thầy, có thể là trọng tài để xác định đâu mới là sự thật.

Tại sao Anh lại phải nhấn mạnh những vấn đề nói trên ? (Trước đây Anh Tuấn và Anh Hoàng Trọng Cang có nói với Anh là Anh cần phải nói rõ để cải chính, đồng thời cũng để mọi người biết được sự thật). Lúc còn ở Việt Nam và khi ấy Anh chưa nghĩ đến phải ngồi viết thực sự Lịch sử GDPTVN, vì ngoài khả năng của Anh. (Anh chỉ thu thập tài liệu để cung cấp - và giao cho Anh Lữ Hồ), vì nghĩ rằng chỉ có Anh Lữ Hồ mới là người duy nhất có trách nhiệm và có đầy đủ khả năng để viết thành một cuốn Lịch Sử GDPTVN của chúng ta tương đối hoàn chỉnh mà thôi). Còn việc làm của mình, (chỉ là một sự đóng góp nhỏ mọn cho Tổ Chức), chỉ vì nhiệm vụ và để thực hiện được lý tưởng của mình mà thôi. ÁiTông cứ nghĩ lại xem, mình đã làm Phật sự, - tự giác, giác tha - mà lại kể công hay giành công để được mọi người biết đến thì còn gì gọi là làm Phật sự (?) Còn biết bao nhiêu người đã lập được những công trạng vĩ đại mà họ có bao giờ nói ra những gì họ đã làm đâu (?). ÁiTông, cứ đứng vào vị trí của Anh, rồi tự hỏi, ÁiTông có cần phải nói hay cải chính hay không ? Sự thật, lúc nào cũng là sự thật và ... công việc tập thể lúc nào cũng là sự đóng góp chung của nhiều người, chứ không phải của riêng một ai, có phải không nào (?)

Hơn nữa, vì đã là CON NGƯỜI thì mỗi người mỗi tánh, - có tốt, có xấu, có sự suy nghĩ khác nhau và vì lẽ đó mà có sự nhận định và lập trường khác nhau. Khi sinh hoạt trong một tập thể, nhất là trong Tổ Chức chúng ta (tu, học và giáo dục) thì mỗi việc làm của mỗi chúng ta, không nhiều thì ít cũng có ảnh hưởng đến tập thể. Và ... theo cá nhân Anh, nhất là trong nhiệm vụ, trách nhiệm của một ủy viên nội vụ, - đã được tập thể giao phó, thì cá nhân và tình cảm riêng tư của mình, nhiều lúc cũng đành chịu hy sinh, không thể vì người này mà bỏ người khác, chiều theo ý người này, lấy lòng người kia, làm đẹp lòng mọi người, để được tiếng khen mình là người tốt bụng... Từ trước và mãi đến bây giờ, Anh vẫn "BỊ" số đông các Huynh Trưởng thường ghép cho Anh một "biệt hiệu" khá độc đáo là "Con Người Nguyên Tắc". Chắc chính ÁiTông cũng đã thấy và đã nghe nhiều người nói đến, khi anh chị em đề cập đến Anh. Còn Anh thì ... Anh xem đó ... chẳng oan uổng chút nào; Anh không xem đó là một lời phê bình hay chê bai mà là một lời khen, hay một lời khuyên để tự mình khoác cho mình một loại "ÁO GIÁP" khi thi hành Phật sự, luôn luôn giữ được sự công bằng và tương đối khách quan đối với mọi người.

Cái khuyết điểm lớn nhất và đáng phê phán nhất trong con người của Anh, là không biết xã giao, kém bặt thiệp, thiếu sự ân cần, vồn vã đối với mọi người, - lúc nào cũng tỏ ra là con người nghiêm túc, ít cười, ít nói v.v. và v.v. Nhưng, bản tánh và bản chất của mỗi người là như vậy, biết làm sao để sửa chữa được (?)

4 > ÁiTông > VinhNghiem

Anh đã tâm tình với Ái Tông hơi dài dòng, nhưng cũng để nói với Ái Tông hiểu rằng, có những điều không nên nói, khi chưa thật cần thiết, và khi nói thì phải cân nhắc, nói đúng lúc và nói đúng đối tượng mà thôi. Trong những thư trước Anh viết cho Ái Tông, Anh không nói rõ, nói ra hết sự thật, vì nghĩ rằng, Ái Tông chỉ thắc mắc, chỉ muốn hỏi cho biết mà thôi. Nay Ái Tông đã viết thư cho Anh, cho Anh Cầm, và đã nghe Anh Huỳnh nói chuyện, (trong ý hướng tốt đẹp và chân chính) là muốn biết sự thật để còn ghi chép vào cuốn Lịch Sử mà Ái Tông đang soạn viết. Nhưng Ái Tông vẫn còn nhiều nghi vấn và Anh nghĩ rằng, Ái Tông muốn biết Anh sẽ trả lời ra sao trước những lời nói trực tiếp hay viết trong thư của Anh Huỳnh, Anh Cầm như đã nói trên (?). Vàng, vì quyền lợi chung của tập thể, của Tổ Chức chúng ta Anh sẽ vui lòng giải bày mọi vấn đề trong thư này cho Ái Tông biết, trong mục đích phục vụ Tổ Chức.

Sau đây, Anh sẽ lần lượt trình bày từng điểm một : 1.- Anh không phải là một trong những người đến đầu tiên với GD Giác Minh, nhưng có thể khẳng định, Anh là Liên Đoàn Trưởng đầu tiên của GDPT/ Giác Minh - tại miền Nam (năm 1956) khi Anh còn ở nhà ở đường Arras. Anh phải nhấn mạnh và nói cho rõ là : Anh không phải là người đã đặt viên đá đầu tiên cho GD Giác Minh tại miền Nam, mà chính là THẦY CHÍNH TIẾN và chỉ có Thầy Chính Tiến mà thôi.

Sự thật thì GD. Giác Minh (tại miền Nam) "đã được thành hình từ tháng 5 năm 1955", hay cũng có thể lấy mốc thời gian là "từ ngày 10.7.1955", đúng như đã được nói đến trong tài liệu (Tài liệu HLHT - Trường A Dật Đa biên soạn năm 2508 (1964), - vì chính đến lúc này thì Giáo Hội Tăng Già Bắc Việt tại miền Nam mới thật sự bắt đầu quan tâm đến GDPT. Thầy Chính Tiến, trước đó (tháng 4/55) một mình đã quy tụ được một số các em Đồng Niên (nam nữ) đến chùa, ... để lễ Phật chung với các Bác hội viên; sau đó Thầy kể những mẩu chuyện đạo cho các em nghe, cho các em ra chơi với nhau để chờ giờ ra về cùng với phụ huynh. Và Anh cũng muốn nhắc : GDPTVN Miền Vinh Nghiem (ngày nay) không nên quên công ơn của Thầy Chính Tiến : chính Thầy Chính Tiến mới là NGƯỜI CÓ CÔNG ĐẦU TIÊN trong công việc phục hồi GD Bắc Việt tại miền Nam chứ không ai khác cả. (Thầy Thanh Cát, lúc bấy giờ thì còn mãi bận lo tổ chức, củng cố và phát triển Giáo Hội Tăng Già Bắc Việt, chứ Thầy đâu có thì giờ để lo đến GDPT ; và Cố Hòa Thượng Thiện Minh cũng chưa phải là người có công đầu trong công việc kết GD Bắc Việt với GD Miền Trung và Miền Nam, mà là qua trung gian của Thầy Chính Tiến với 3 Thầy : 2 Cố Hòa Thượng Thiện Hòa, Thiện Hoa và Hòa Thượng Thanh Cát. Chỉ sau khi 4 Thầy nói trên, bàn câu chuyện thống nhất Giáo Hội Tăng Già với nhau (có đề cập đến việc thống nhất GDPT Bắc-Nam-Trung) thì Cố Hòa Thượng Thiện Minh, với tư cách Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên, (cho đúng nguyên tắc) mới đến tiếp xúc chính thức với Giáo Hội Tăng Già Bắc Việt mà thôi. Đã viết sử thì phải viết cho thật chính xác và phân định rõ ràng. (Anh không phủ nhận công lớn của Cố Hòa Thượng Thiện Minh, nhưng chúng ta cũng không có quyền quên công ơn của 4 Thầy như Anh đã nói ở trên, - vì đó mới là sự thật. (Sở dĩ, Anh được biết như vậy là vì, trước đó Cố Hòa Thượng Thiện Hoa có hỏi qua ý kiến của Anh xem việc thống nhất GD Bắc Việt với GD miền Nam có thuận lợi hay không).

Anh còn nói thêm cho Ái Tông biết, là từ năm 1955 và về sau (theo sự nhận xét và hiểu biết của Anh) chính Thầy Chính Tiến cũng là một trong các Thầy đã đóng góp công đầu trong việc xây dựng cơ sở Giáo Hội Tăng Già Bắc Việt tại miền Nam này. Thầy Chính Tiến là vị "bộ trưởng kế hoạch và tài chánh" trong nhiều năm liền của Giáo Hội lúc bấy giờ. Sở dĩ Anh được biết rõ như trên là vì "có thể là một duyên lành" (kể ra thì có phần dài dòng lắm nên chỉ vắn tắt như sau : sở dĩ Anh được biết chùa Giác Minh và được quen biết với các Thầy là nhờ bà cụ thân sinh (nay đã quá cố) của chị Thục ở nhà. Bà là một hội viên trong Hội và là một ban viên phụ trách trong Ban Tài Chánh của Thầy Chính Tiến trong những năm 1955-60. Nhờ đó Anh mới được giới thiệu với Thầy Chính Tiến. Lúc bấy giờ Anh còn đang làm Liên Đoàn Trưởng GDPT Chánh Đạo và đang sinh hoạt tại chùa Phước Hòa (1955). (Khi GD Chánh Đạo dời đoàn quán qua Chùa Xá Lợi (1956) thì Anh đã qua hoạt động bên GD Giác Minh rồi; Không còn là LĐT/GD Chánh Đạo và cũng đã từ nhiệm chức vụ Phó Trưởng Ban BHD Nam Việt.)

Lúc đầu (1955), khi Anh đến chùa Giác Minh thì thấy các Em Áo Lam chơi với nhau mà không thấy một anh chị lớn nào để hướng dẫn các em. Anh hỏi Thầy Chính Tiến thì được Thầy cho biết là theo yêu cầu của Phật tử trong chùa, Thầy mới quy tụ được một số em, nhưng chưa tìm được Huỳnh Trưởng. Anh mới mời Thầy đến chùa Phước Hòa thăm các em Chánh Đạo, xem các em sinh hoạt. Thầy rất mừng và có ngõ lời muốn Anh đến giúp Thầy một tay...

(Ái Tông phải biết, lúc bấy giờ (1955), Anh còn đi dạy, còn nghèo lắm; ngoài GD Chánh Đạo, Anh còn phải lo cho các Gia Đình ở các Tỉnh nữa (cũng còn thiếu HT), nên không dám hứa với Thầy Chính Tiến gì cả; nghĩ rằng mình sẽ không có nhiều thì giờ để đến giúp Thầy được. Còn hứa suông thì Anh không thể nào nói láo được.

NHỮNG ... (ở đời, thường có chữ "nhưng" này, nên cuộc diện lại thay đổi), nhưng về sau, có chuyện "tình cờ" khá thú vị, nên Anh mới có dịp trở lại chùa Giác Minh, thật sự giúp Thầy Chính Tiến và trở thành Liên Đoàn Trưởng đầu tiên của GD Giác Minh tại miền Nam này. Những chuyện này (khởi thủy) thì chỉ có Thầy Chính Tiến mới biết rõ mà thôi.

Sau này (1956), không còn sinh hoạt với Chánh Đạo và Anh đã đổi nhà, lên ở trên đường Trần Quang Diệu, - trước mặt cây xăng. (Nhà số 220/158/19, Trương Minh Giảng, trong hẻm sau Đại Học Vạn Hạnh là sau này nữa). Thầy Chính Tiến ghé nhà Anh chơi và mời Anh lên chùa Kim Cương (đường Trần Quang Diệu) để thăm chùa. Thầy không đề cập gì đến GDPT cả. Nhưng khi đến chùa Kim Cương thì Thầy mới giới thiệu Anh với một số "thanh niên" đến chùa để nghe Thầy dạy Phật Pháp (chính một số ít trong số các anh em này (không có chị nào cả), sau này đã trở thành HT đầu tiên của GD. Giác Minh). Anh thử hỏi, trong số HT hiện nay, ai còn nhớ được chuyện này (?)

5 > ÁiTông > VĩnhNghiem

Sau khi nghe Thầy dạy Phật Pháp xong, Anh cùng ngồi nói chuyện với Thầy và các "thanh niên" ấy. Anh thưa với Thầy là Thầy có sẵn "một kho báu", tại sao Thầy còn mãi đi tìm ở đâu cho mất công. Thầy cười và nói : "Báu hay không thì Tôi không biết được, vì Tôi không phải là nhà chuyên môn, ... hôm nay Tôi mời anh đến để nhờ anh cho biết ý kiến"... Thầy lại cười mà chẳng nói thêm gì nữa cả.

Nếu Tông là một trong những "thanh niên" ấy thì nay Tông có còn nhớ lại buổi "hội ngộ" đầu tiên ấy không (?) Tông thử hỏi lại, trong số HT Vĩnh Nghiệm hiện nay, ai còn nhớ (?) Vâng, chính có buổi hội ngộ lý thú này, Anh mới có ý định mở khóa huấn luyện cấp tốc để đào tạo HT cho GD Giác Minh lúc sơ khởi đó. Tại sao Anh lại gọi là lý thú (và cũng buồn cười nữa) ? - Cũng là vì "ngôn ngữ" chưa thống nhất. Thầy Chính Tiến nói theo lối ngoài Bắc (?) và Thầy đã gọi các "thanh niên" là các "huynh trưởng"; còn các em nhỏ hơn (thiếu niên) thì Thầy kêu là "em".

Anh rất đỗi ngạc nhiên : "Huynh trưởng" thì có đến 38 người; ngược lại các "em" thì chỉ có 5 (?). Anh không dám hỏi lại, sợ rằng, nếu hỏi thì Thầy sẽ nghĩ rằng Anh muốn nói là Thầy không biết gì về GDPT cả. Anh chỉ hỏi : " Như vậy các huynh trưởng này phải là những huynh trưởng đã sinh hoạt trước kia từ ngoài Bắc, phải không ? ". Lúc ấy Thầy mới cho biết là các anh này chỉ đến để tìm hiểu Đạo Phật mà thôi. Lúc ấy thì Anh mới bắt đầu giới thiệu với các anh em, nói về mục đích và lý tưởng GDPT chúng ta và đề nghị anh em cũng nên chọn một lý tưởng để sống về mặt tâm linh, để từ đó mới có cơ hội để "học và hành"; có như vậy thì sự tìm hiểu Phật Pháp của anh em mới thực tiễn, có môi trường để ứng dụng và nhờ vậy mới thấm sâu vào Đạo.

Chính trong giờ phút đột xuất này, để thực hiện "lời nói đi đôi với việc làm, - không thể lý thuyết suông -", Anh mới quyết định đến giúp anh em. Ái Tông cũng nên biết thêm, chính ngay Anh Nguyễn Quang Vui, là HT được Anh giới thiệu đến với GD Giác Minh, nhưng chỉ thuộc đợt HT về sau này khi Anh đã chính thức đứng làm Liên Đoàn Trưởng của GD Giác Minh. Các HT đợt đầu tiên được Anh giới thiệu đến để huấn luyện các anh em như đã nói ở trên là Anh Nguyễn Thiện Minh, Anh Nguyễn Xuân Dũng. Về sau, thì Thầy Chính Tiến mới giới thiệu Bác Cố Gia Trưởng Tâm Thông Nguyễn Đức Lợi giữ chức Gia Trưởng; và như vậy Bác là Vị Gia Trưởng đầu tiên của GD Giác Minh (sau này thì Anh không biết vị nào đã thay thế Bác khi Bác trở thành Đại Diện BHDTƯ/ Miền Vĩnh Nghiệm, kiêm Trưởng Ban; thật sự, lúc ấy thì Anh chưa hân hạnh được quen biết Anh Tôn Thất Liệu và Chị Đoàn Thị Kim Cúc).

2.- Bây giờ để trả lời từng điểm một theo yêu cầu trong 2 lá thư của Ái Tông, Anh muốn đề cập đến vấn đề **Cấp Bạc Huynh Trưởng** trước đã :

2.1.- Theo thư này Anh gửi cho Ái Tông 1 bản "**Thay thế Quyết Định**" (Một cho Ái Tông để lưu giữ hồ sơ ; hai bản kia, nhờ Ái Tông chuyển lại cho Chị Cúc giùm Anh, để tùy ý Chị Cúc có muốn gửi cho Ban Điều Hợp TW/GDPTVN tại Hải Ngoại hoặc cho BHDTƯ/ GDPTVN tại Hoa Kỳ. (Anh không gửi trực tiếp cho 2 nơi trên để xem Chị Cúc có đồng ý hay không trước đã).

2.2.- (Theo thư ngày 10.12.94) Ái Tông và Chị Cúc muốn biết về 2 HT. Anh Dương Tùng Lâm và Chị Huỳnh Tâm Anh (?). Trong danh sách HT Cấp Tấn và Tín của Anh thì không thấy tên của 2 HT này. Đối với Anh Dương Tùng Lâm thì chắc chắn không phải là Cấp Tấn rồi. Là vì tất cả HT Cấp Tấn, Anh đều nhớ tên, nhất là HT thuộc Miền Quảng Đức.

Một điều dễ hiểu là cứ hỏi lại (hỏi gián tiếp - và khéo léo) : a) Nếu nói rằng : là LĐT/GĐ tại chùa Vạn Phước (?) thì GD ấy tên gì (?) ; được thành lập từ lúc nào (?) ; Đại diện BHD miền Quảng Đức là ai (?) ; Trưởng Ban BHD/ Saigon-Cholon là ai (?) ; đã dự Khóa HLHT Vạn Hạnh tổ chức tại đâu, thời gian nào (?) ; thời gian hoạt động trong GDPT từ ngày nào đến ngày nào (?) ; và khi phát nguyện Huynh Trưởng (tức là sau khi dự khóa HLHT/ Lộc Uyển) thì đang phục vụ tại đơn vị Gia đình nào (tên Gia Đình (?), Địa phương (?), Ai là LĐT (?), Ai là TB/BHD (?). Trong chừng ấy câu hỏi, chỉ cần trả lời mập mờ thì biết rõ ngay thôi. Sở dĩ Anh nêu ra những câu hỏi trên, đó là nguyên tắc căn bản mà cũng là điều kiện tối thiểu phải được ghi rõ trong lý lịch HT khi xét và xếp Cấp (và không một lý do gì mà HT sẽ có thể trả lời "tôi quên" hay "tôi không nhớ rõ" (?). Và nhanh hơn hết, nếu nhớ được số Quyết Định, ký ngày nào (?) và ai (?) đứng ký tên trong Quyết Định ấy thì sẽ biết ngay thôi.

Còn Chị Huỳnh Tâm Anh (HT Dalat), thì cũng như trên; chỉ có khác là đã dự và trúng tuyển khóa HLHT/ Huyền Trang tại đâu, thời gian nào, và BHD/ Lâm Đồng tổ chức hay BHDTW tổ chức (?). Nếu chị ấy trả lời được các câu hỏi trên, thì viết thư cho Anh biết, Anh sẽ xác định, đúng hay sai.

Nói tóm tắt, thì Anh không thấy tên 2 HT trên này trong danh sách Cấp Tín hay Tấn. Ái Tông cứ nói với Chị Cúc, chỉ cần hỏi. - như vậy 2 HT trên đã dự lễ THỌ CẤP ngày nào và do GD nào đứng ra tổ chức (?). Ái Tông cũng biết rằng chỉ có BHD/Tỉnh mới có quyền tổ chức lễ Thọ Cấp cho HT Cấp Tín, còn Cấp Tấn thì phải là BHDTW mới tổ chức được. (Vay nếu 2 HT trên nói là GD tổ chức, tất nhiên là sai rồi).

2.3.- Sau đây là vấn đề đã làm cho Anh đau lòng không ít khi đọc những hàng chữ trong thư của Ái Tông : "... vì hiện nay HT Vĩnh Nghiệm họ bảo BHDTW không quan tâm tới họ, những Cấp Tín, Tấn do TW quyết định...(1) Họ đang để thừa TW trừ dập họ (?) và

6 > ÁiTông > VinhNghiêm

vậy (?).... (2) **mà không cứu xét (?)**, **đếm xia gì đến những anh chị em thật sự hoạt động (?)** (3) **Tại sao họ quan tâm Cấp Bậc, Đám tang Anh Tài, họ bảo ai có Cấp Tấn mới được vào gác quan tài . Vinh Nghiêem không có ai vào được cả, mấy ông Cấp Tấn Vinh Nghiêem đã định cư ở Mỹ rồi**

A) Ái Tông, bây giờ, có thể **chỉ nhắc lại những lời than phiền, trách móc của các HT đã nói với Ái Tông**, - và Ái Tông chỉ viết lại cho Anh biết vậy thôi (?). Anh rất cảm ơn Ái Tông; vì mấy lâu nay, từ lúc Anh còn ở VN, thì Anh không bao giờ được nghe ai nói qua những sự kiện như vậy cả. Vậy bây giờ đã nghe và đã biết thì tiện đây Anh sẽ và phải giải thích cặn kẽ để mọi người thông cảm và nhờ Ái Tông, nếu có dịp trình bày lại với Anh Chị Em Vinh Nghiêem biết để tránh những sự hiểu lầm, tạo thành sự đổ kỵ, chia rẽ trong nội bộ.

Và để cho vấn đề được rõ ràng, Anh mong Ái Tông, thử đứng vào địa vị của một Ủy Viên Nội Vụ và hỏi lại như sau thì các HT ấy sẽ trả lời ra sao (?):

A.- **Đợt xét, xếp và điều chỉnh Cấp Bậc lần đầu tiên** (cho cả toàn quốc) của BHDTW (01.11.1970) thì có văn thư của Vị Đại Diện BHDTW kiêm TB/BHD/Vinh Nghiêem gửi lên BHDTW để xét và xếp Cấp cho 2 HT, tức là Anh Tôn Thất Liệu và Chị Đoàn Thị Kim Cúc (Xếp Cấp Tấn); và chính vì vậy 2 HT trên mới được xếp Cấp theo Quyết Định chung số 083/HDTU/QĐ đề ngày 01.11.1970.

Như vậy ... **nếu căn cứ theo bản sao mà Ái Tông đã gửi cho Anh** (Danh sách Huynh Trưởng - bản sao (?) đóng dấu số 0068 (?) PL. 2505 (tức là năm 1961) - do Cố Trưởng Ban BHD/Vinh Nghiêem Tâm Thông Nguyễn Đức Lợi ký tên -, thì trong ấy lại có tên các Anh : Nguyễn Quang Vui, Phan Huy Thanh, Văn Tâm Sỹ và Trương Văn Sang - (đều là HT Cấp Tấn cả), trong khi ấy thì Chị Đoàn Thị Kim Cúc và Anh Nguyễn Đình Thông, (lúc ấy) **chỉ mới được xếp Cấp Tấn** và ... **trong danh sách này cũng không có tên của Anh Tôn Thất Liệu (?)**. Như thế là thế nào (?) Anh cần nhấn mạnh về mốc thời gian : - năm 1961, 4 HT được nói ở trên, đã là Cấp Tấn rồi, tại sao Vinh Nghiêem không gửi qua BHDTW (1970) để được điều chỉnh (?). Tại sao Chị Cúc với Anh Liệu lại được đưa ra để Hội Đồng xét và xếp Cấp (?). Anh lại cần nói rõ hơn, **UV Nội Vụ kiêm Thư ký BQHT và Thư ký Hội Đồng không có quyền và không có lý do gì để “ém hồ sơ lý lịch” hay “trù dập” cả**. Lại nữa lúc bấy giờ Anh đâu có lạ gì (quá quen thân) với 4 Anh trên, thì Anh phải là người “quan tâm và ủng hộ” mới phải, và như vậy mới xứng đáng là người anh của các HT này chứ (?) - lẽ nào lại làm ngược lại (?) và ... **nếu có việc trù ếm thì tại sao không có ai nói, nhắc hay hỏi đến sự kiện ấy (?)**; trong khi đó thì Anh đâu có biết nhiều Chị Cúc hay Anh Liệu (?). Ái Tông nghĩ thế nào trong trường hợp này ? Có trách được Anh là sơ xuất hay có ý gì riêng không ?

*** Còn phải nói thêm trường hợp của Anh Trương Văn Sang. HT Lê Tích Trương Văn Sang là HT thuộc đơn vị Gia Định - Khánh Hòa, đã là HT Cấp Tấn theo Quyết Định số 01124/QĐ đề ngày 27.7.1969 được điều chỉnh lại, căn cứ theo quyết định trước đây của Anh Cầm (TB/BHD/NAM VIỆT) quyết định từ ngày 25.12.1958) thì tại sao lại có sự liệt kê lại trong danh sách HT/Vinh Nghiêem (?) và vì lý do gì chuyển từ đơn vị Gia Định qua Vinh Nghiêem (?) mà không có lý do và báo cáo với Đại diện BHD/Miền Khánh Hòa (?). - **GDPT chúng ta có một hệ thống tổ chức có Quy Chế HT và một Ban Quản Trị Huynh Trưởng**, mà **tất cả hồ sơ truyền chuyển** thì BQHT phải có. Tại sao lại có “sự xáo trộn” này, sai cả nguyên tắc tổ chức và hành chánh (?). Thật là khó hiểu ! Đâu phải do sơ sơ xuất của UV Nội Vụ (?)

*** Hiện giờ, khi Anh lập Quyết Định “Thay Thế Quyết Định” cho Chị Cúc, Anh cũng muốn lập thêm một quyết định khác cho 3 HT (Anh Vui, Thanh và Tâm Sỹ), nhưng Anh không có một văn bản nào hay không biết căn cứ vào đâu để lập bản Thay Thế Quyết Định, như trường hợp của Chị Cúc được. Trong **danh sách Anh bổ sung ngày 28.3.1995** Anh chỉ có thể (trên nguyên tắc) bổ sung và đánh vào danh sách (Anh gửi theo thư này cho Ái Tông - Nhóm Ái Hữu - 1 bản) mà thôi. Nếu các HT trên muốn có được một bản Thay Thế Quyết Định như Anh đã lập cho Chị Cúc thì Ái Tông nói lại giùm Anh, là các Anh ấy phải viết cho Anh một lá thư (và cũng theo thủ tục giấy tờ bắt buộc) thì ghi rõ lại cho Anh quá trình hoạt động từ trước. Anh **chỉ có thể căn cứ theo thư ấy mới có quyền lập Bản Thay Thế Quyết Định được** mà thôi. (Ví dụ : trường hợp Chị Cúc, Anh đã **căn cứ theo Quyết Định cũ đã có rồi**, kèm theo thư của Ái Tông; trường hợp của 3 Anh kia thì khác, vì chưa có quyết định nào để anh có quyền dựa theo đó mà lập Bản Thay Thế Quyết Định được. Và trường hợp của Chi Thu Nhi cũng vậy. Mong Ái Tông nói lại rõ như vậy; chớ đâu phải Anh có toàn quyền để quyết định hay ký thay cho BHDTW được.

@ Như vậy, theo Anh, thì lúc bấy giờ, tất cả đều do sự thiếu sót về mặt hành chánh, liên hệ thiếu chặt chẽ giữa Vinh Nghiêem và TW mà thôi. Tại sao Anh Vui hay Bác Lợi không đến hỏi trực tiếp Anh Hựu hay Anh Cường để biết rõ mọi việc (nếu nghĩ rằng có sự trù dập (?) Hơn nữa, Anh cũng cần phải nhắc lại cho Ái Tông nhớ rằng, **sau 1965, có một vài thay đổi trong vấn đề thống nhất CÁC HỘI MẸ (Bắc-Trung-Nam) liên quan đến GHPGVN**. (Việc sau này thì còn phải mất nhiều thì giờ để giải thích lắm. Trong cuốn Lược Sử GDPTVN của Anh soạn đều có nêu rõ những sự kiện phức tạp từ giai đoạn này trở về sau trong nội bộ Giáo Hội của chúng ta).

B.- Căn cứ theo QĐ số 187/VPGH/GDPT đề ngày 22.3.1964 do Thầy Chính Tiến ký quyết định và đóng dấu của Tổng Trị Sự GHTGBV, Ái Tông cứ đọc lại và xem thì sẽ thấy rõ ngày :

..... “**Chiếu Điều lệ Giáo Hội Tăng Già Bắc Việt (tại Miền Nam)**” **Chiếu Nội Lệ GDPT thống thuộc GHTGBV tại Miền Nam Chiếu Biên Bản Hội Đồng Định Cấp của BHD/GDPT ... ngày 27.1.1964 quyết định**

- Như vậy GDPT/ Bắc Việt, - thuộc hệ thống GHTGBV - chớ đâu có sự liên hệ gì với TW. và sau này, trong đợt điều chỉnh Cấp Bậc của BHDTW năm 1970, đáng lý ra thì những quyết định đều được gửi sao cho HDQHTH, nhưng Vinh Nghiem, đầu có chuyển qua, làm sao TW biết được để điều chỉnh (?). Trường hợp các Quyết Định trước đây về xếp định cấp Tấn cho mấy anh đã nói ở trên, chắc cũng bị rơi vào tình huống như Anh đã nói vừa rồi, (một giai đoạn mà Vinh Nghiem không còn liên hệ với TW nên TW làm sao biết được để điều chỉnh ?)

C.- Trong thư của Ái Tông, có viết : “... Họ có nhân hời ý kiến Tông, Tông báo năm 1973 TW yêu cầu tôi cung cấp hồ sơ để TW xét cấp cho Vinh Nghiem, tôi lúc đó là Tổng Thư Ký BTĐ Vinh Nghiem, tôi đã nộp hồ sơ cho TW, còn mọi việc về sau tôi không rõ ... Bác Liệu có thể hiểu hay nhớ lại chuyện cũ đó”.

Vậy Anh hỏi lại Tông : Hồi đó, Ái Tông đã gửi hồ sơ ấy cho ai (?) và ai (?) đã ký nhận (?) Ái Tông phải nhớ rằng : a) nếu TW có gửi văn thư cho Vinh Nghiem để yêu cầu Vinh Nghiem cung cấp hồ sơ như Ái Tông đã nói, thì văn thư ấy là của UV Nội Vụ (do Anh tự đánh thư và gửi đi) chứ không ai khác cả, vì đó là nhiệm vụ của Nội Vụ (theo sự phân công và minh định rõ ràng như vậy rồi, với tư cách là Thư Ký HDQHTH và Hội Đồng Xét và Xếp Cấp), chứ không phải của Tổng Thư Ký (Anh Hựu). b) Hồ sơ Xét Cấp (có cả lý lịch HT là loại hồ sơ đặc biệt (có thể gọi là “mật”) thì khi nhận phải có người ký nhận đảng hoàng, chứ không giống như những văn thư thường được. Và ... phải chính đích thân Anh nhận và ký. Nguyên tắc làm việc này của tất cả Ủy Viên Nội Vụ, từ TW đến các Tỉnh đều đã được thông báo và phải thực hiện nghiêm túc như vậy rồi. (Đây, không những là hồ sơ quý trong nội bộ, mà còn có tánh cách về mặt bảo toàn an ninh cho HT nữa. Hơn nữa, ngay trong GDPT chúng ta, ngay cả các HT không có nhiệm vụ và liên quan đến việc này cũng không được quyền xem hồ sơ này kia mà. Vì UV Nội Vụ phải chịu trách nhiệm; như thế, chính Anh thì lại không thể sơ xuất được.)

Hơn nữa, nếu như Anh đã có văn thư gửi riêng cho Vinh Nghiem, (vì GDVinh Nghiem ở trong trường hợp đặc biệt, trong tình trạng khó khăn lúc bấy giờ giữa các Hội Mẹ) thì đương nhiên, Anh đã phải quan tâm hơn và hỏi lại ngay nếu thấy có sự chậm trễ (?) - lại nữa, khi Hội Đồng ngồi xét, các Anh Chị trong Hội Đồng phải hỏi lý do (Anh làm sao mà ếm được; mà ếm để làm gì khi chính Anh yêu cầu Vinh Nghiem gửi hồ sơ để Hội Đồng xét như Ái Tông đã nói (?). Như vậy, không thể trách rằng TW không quan tâm đến Vinh Nghiem. Ái Tông phải hiểu rằng, khi Anh làm việc, - những hồ sơ nào làm chưa đúng, có điều gì nghi vấn thì Anh đã gửi trả lại và yêu cầu bổ túc ngay những điều kiện theo yêu cầu chung, chứ không khi nào gạt bỏ hay được quyền loại ra một bên được. Nói như vậy, giờ đây ngồi nghiệm lại, Anh nghĩ rằng, chắc lúc bấy giờ bên Vinh Nghiem có quyết định của Giáo Hội thế nào ấy, chứ hồ sơ không thể mất và hồ sơ ấy cũng không có đến tay Anh. Anh có thể quả quyết như vậy, là vì đây là quyền lợi chung của Huynh Trưởng mà cũng là của Tập Thể kia mà ! (Một cá nhân không thể nào làm như vậy được).

Điều Anh nói trên lại có cơ sở để tin đó là một sự nhận xét đúng là vì Anh còn nhớ rõ, đợt xét Cấp năm 1970 là 06.7.1970; năm 1973 là 01.01.1973; và đợt xét sau cùng (trước 1975) là ngày 02.01.1974. Trong 3 đợt xét liên tiếp như vậy thì ... làm sao mà Vinh Nghiem lại có thể bị lọt sổ qua những kỳ xét như đã nói ở trên được (?) Anh nghĩ rằng, lúc đó là GDPT/ Vinh Nghiem bị liên quan đến quyết định chung của GH Bắc Việt và Nam Việt rồi (do sự rạn nứt trong GHPGVNTN của chúng ta lúc bấy giờ (theo bên ngoài thường nói là Giáo Hội Ấn Quang và VHD) (mặc dù GDPTVN chúng ta không chịu ảnh hưởng trực tiếp, nhưng cũng vẫn bị liên lụy nhiều ít) không biết Ái Tông có nhớ không ?

@@@ Anh thử hỏi Ái Tông những câu sau đây, Ái Tông cần ngồi và nhớ lại, nghiệm ra thì sẽ thấy ngay, lý do nào và từ đâu mà có sự “sai sót” đáng tiếc ấy; tất nhiên là trong chúng ta không ai có thể làm gì hơn, và không một ai trong chúng ta chịu trách nhiệm cả. Đó là hoàn cảnh, tình thế bất buộc mà thôi. Đây, Ái Tông cứ thử trả lời những câu sau đây : a) Năm PL.2508 (tức là năm 1964), tại sao GDPT Vinh Nghiem lại phải tổ chức riêng một Trường Đào Tạo Huynh Trưởng A Dật Đa, trong khi GDPT toàn quốc đã có trại trường LỊCH HÒA tại Đalat (?) b) Tại sao theo Quy Chế Huynh Trưởng GDPT Thống Nhất thì đã có chương trình tu học chung cho tất cả các Gia Đình tại các Miền và Địa Phương, mà GD/ Vinh Nghiem lại phải tổ chức những khóa riêng cho mình, không theo hệ thống Ủy Viên Nghiên Huấn BHDTW (?) c) Khóa Tu Học Huynh Trưởng ANÔMA cũng vậy (?) Huynh Trưởng trong Ban Giảng Huấn toàn là Huynh Trưởng thuộc Miền Vinh Nghiem, không có một Anh Chị nào của TW đến phụ giúp (?). d) Theo Quy Chế, thì các tên các Khóa HLHT đều có tên thống nhất (Lộc Uyển, A Dục, Huyền Trang và Vạn Hạnh), tại sao GD/ Vinh Nghiem lại phải đặt những tên riêng và khác với TW (?). e) Nếu Anh không làm, trong một văn thư của Ủy Viên Nội Vụ (kiêm Thư Ký Hội Đồng Quản Trị Huynh Trưởng và Thư Ký Hội Đồng Xét và Xếp Cấp, gửi cho Ủy Viên Nghiên Huấn BHDTW, nội dung, yêu cầu UV Nghiên Huấn xác định tánh cách và giá trị thiết thực của các Khóa Huấn Luyện trước 1958 - (vì có quá nhiều tên Trại khác nhau, và nhiều Cấp Tỉnh, Huyện hay đơn vị Gia Đình tổ chức tại các địa phương thuộc các Tỉnh miền Trung) khó cò thể đánh giá khóa nào có giá trị ngang với khóa nào theo tên các khóa HLHT đúng theo Quy Chế Huynh Trưởng. (Dựa theo sự minh định đó thì Thư Ký Hội Đồng mới có thể xét đơn xếp Cấp và điều chỉnh cấp Bậc được.) Ủy Viên Nội Vụ và Nghiên Huấn có ra một văn thư chung gửi đi các Miền và các Tỉnh, quyết định, bắt đầu từ năm 1959 về sau, tất cả các GDPT trên toàn quốc đều phải thực thi đúng theo Quy Chế Huynh Trưởng, - không có vấn đề tùy nghi mở các khóa Huấn Luyện Huynh Trưởng với những tên khác ngoài những tên đã được quy định trong Quy Chế. Anh thử hỏi Ái Tông, vậy các Khóa A Dật Đa hay Anôma của Vinh Nghiem tổ chức thì nó ngang với Cấp khóa nào trong Quy Chế Huynh Trưởng ? - Đã không thống nhất thì làm sao biểu TW dựa theo đâu để làm tiêu chuẩn (?) - Và có phải, GD/ Vinh Nghiem tự mình với nhau, xét với nhau trong nội bộ Vinh Nghiem hay không ? f) Hỏi thử từ ngày GD Bắc Việt tại Miền Nam

hoạt động cho đến khi đổi danh xưng là Miền Vinh Nghiem, rồi bây giờ thì lấy danh xưng là Tổ Đình Vinh Nghiem, có bao giờ BHD/ Vinh Nghiem, gọi Huynh Trưởng qua dự các khóa do TW tổ chức hay không? g) GD/ Vinh Nghiem đã không thực thi Quy Chế Huynh Trưởng chung mà bây giờ lại nói rằng BHD/TW không đếm xia đèn HT/ Vinh Nghiem, thì Anh không biết sao mà trả lời (?)... và đây thật là một sự trách oan cho TW !!!

@@@ 3.- Bây giờ đến vấn đề ... đám tang của Cố HT Như Tâm.

Ái Tông à ! Ở đời, có những sự việc mà mình khó giải thích, nhất là khi chúng ta cùng sống trong một tập thể mà thiếu sự thông cảm, tha thứ cho nhau, nhìn một cách chủ quan, thiên cận, và chỉ đứng ở một vị trí, một khía cạnh mà phê phán người khác mà thôi, thì quả thật cũng đáng buồn. Nhưng mình đã dấn thân vào với Tổ Chức, càng nhận lãnh trách nhiệm nặng thì bắt buộc phải chịu đựng, đó là luật tự nhiên, phải không Ái Tông (?)

Nhân dịp đây, Anh cũng trình bày những khó khăn trong việc tổ chức đám tang của Anh Như Tâm, cho Anh Chị Em (ở hải ngoại nói chung và đặc biệt cho Anh Chị Em trong Nhóm Ái Hữu của chúng ta nói riêng, vì ... việc này có sự dính dáng và hiểu lầm đáng tiếc giữa anh chị em GD/Vinh Nghiem ở quốc nội).

a) Trong khi Anh Như Tâm của mình còn nằm trong Nhà thương, thì bên Hội Hướng Đạo VN, cũng có một Trưởng cao cấp bên ấy, cũng đang chờ giờ phút ra đi. Chính quyền liền cho người đến tiếp xúc cả 2 bên và ... đưa ra những điều kiện ... ĐƯỢC và KHÔNG ĐƯỢC .

Bên phía của mình, Họ đến gặp Anh Lộc trước. Anh Lộc nói, một mình anh ấy thì anh ấy không đủ thẩm quyền quyết định, vì đây là cả một tập thể, phải chờ đợi có ý kiến và sự quyết định chung của tập thể. Họ liền ra mặt đe dọa và nói rằng bên Hướng Đạo không có đòi hỏi gì cả, không có một yêu sách nào, ... mà có yêu sách ... cũng không được chấp nhận. Họ bảo, họ cứ nói cho biết, muốn làm (thi hành theo lệnh) hay không là tùy mình. Nhà nước có cách hành động riêng của nhà nước.

Anh Lộc phải đến hỏi ý kiến của Anh và Anh Tú. (Anh Châu ở Dalat, chưa về kịp). Tối ấy cùng ngày (sau khi anh Lộc, anh Tú với Anh đã hội ý với nhau cách trả lời) thì Họ tìm đến nhà tìm Anh. (Họ không nói gì đến chuyện họ đã đến gặp anh Lộc ... và Anh, cũng không đại gì tỏ vẻ là mình đã biết trước họ muốn gì rồi). Anh, lúc đầu cũng trả lời như anh Lộc, để chờ anh Châu về rồi mới có quyết định chung cho chắc chắn. Tuy nhiên, vì đã được hội ý, nên Anh cũng đã gián tiếp trả lời một vài điểm. Trước hết Họ Yêu cầu mình, nếu Anh Từ nằm xuống rồi, thì phải để trong Nhà thương, chớ không được đem về nhà. Anh trả lời, đó là quyền cá nhân của gia đình, Anh không có quyền gì để định đoạt được. Họ liền hỏi, vậy thân nhân có định đưa Anh Từ về nhà riêng trước không. Anh trả lời, không biết. Họ nói, được rồi ! ... chúng tôi sẽ có cách ! Họ ngồi một lát rồi hỏi : vậy các anh có định đem quàng tại chùa không ? và Họ tỏ vẻ nhân đạo, nói tiếp : tôi đề nghị, nếu các anh muốn đem về quàng tại chùa, thì họ sẽ giúp cho. Họ sẽ điều đình với Tổ Đình Vinh Nghiem, lo cho tất cả. Anh cảm ơn và nói rằng, ở địa điểm đó sẽ bất tiện vì chùa nằm ngay trên con đường chính của thành phố, rất bất tiện cho việc điều động giao thông. Họ đề nghị, vậy thì đem về chùa Xá Lợi. Anh trả lời, Anh Từ và gia đình không quen chùa Xá Lợi. Họ lại nói : vậy các anh muốn đem về Già Lam, phải không, ... ở đó cũng được vậy. Ái Tông thấy không, tất cả họ đã quyết định trước rồi. Anh liền phải trả lời ngay ; sự thật thì tôi cũng chưa biết gia đình thân nhân sẽ làm gì, nhưng, nếu có đem về chùa thì chắc gia đình chỉ chọn một ngôi chùa nào nhỏ, và rất quan tâm về vấn đề giao thông. (Anh không nói là mình đã định đem về chùa Vạn Phước; nhưng mấy anh đã vào thưa với Thượng Tọa trụ trì rồi. (Thượng Tọa thay mặt cho Hòa Thượng Vạn Phước).

Tại sao Anh phải nói dài dòng như trên (?). Vì tình hình rất căng thẳng, và mọi việc mình quyết định, thì những người có trách nhiệm mới biết với nhau thôi, không thể để cho bên ngoài biết được. Khi Anh Châu về, (thì khuya đó Anh Từ ra đi). Từ 2 giờ khuya đến sáng sớm hôm sau là mấy anh phải chạy lo Bác sĩ để đưa Anh Từ về chùa ngay vào lúc 5 giờ sáng . Anh liền quyết định ngay, - chỉ mời 6 người để bàn gấp mọi công việc và phân công : (A.A. Châu, Tú, Lộc, Minh, Liệu và Anh; ngay cả chị Xuân Hòa cũng không được mời đến). Nhưng buổi chiều, khi đến nhà anh Lộc, thì Anh lại thấy rất nhiều người. Anh liền quay đầu xe và định ra về. (Anh đã nói trước với anh Lộc là chỉ mời 6 người thôi, không thể mời đông được, vì còn có nhiều chuyện quan trọng cần quyết định mà không thể để cho người ngoài biết được). Anh Lộc chạy ra kêu Anh lại, và nói rằng Bác Liệu, lỡ mời thêm 4 HT khác, cùng đi với Bác; Anh ấy nói để anh ấy vào và nói rõ cho Bác Liệu hiểu và xin lỗi những HT kia. Anh nói anh Lộc chỉ vô mời Bác Liệu ra để Anh trình bày vấn đề khó khăn, không thể để nhiều người biết được. Anh Liệu đã đồng ý và nhận thấy, tình hình căng thẳng thật và cũng cần đề cao cảnh giác, nên Anh Liệu đã vào nói lại với những anh em kia. Nhưng những anh em này lại nổi giận, không thêm nói một lời nào, kéo nhau ra về trong sự bức bối, với nhiều cử chỉ thiếu tư cách của một HT (chưa nói gì đến thái độ của mấy anh ấy trước mặt những người anh của mình.).

Sau khi các anh em ấy về, Anh Liệu còn ngồi lại bàn công chuyện, nhưng anh Liệu lại nói rằng, anh ấy không có quyền quyết định và chưa dám nhận một nhiệm vụ nào cả vì còn về bàn lại với các anh em khác (?) Việc thì gấp, và còn biết bao nhiêu việc khác phải làm. Ngay lúc ấy, Anh quyết định : nếu Vinh Nghiem chưa chính thức nhận công tác thì việc của Vinh Nghiem, anh sẽ nhờ GD Chánh Đạo, chớ không thể chờ được. Anh Liệu có vẻ buồn, không bằng lòng, nhưng cũng

không chịu nhận một công tác nào cho Vinh Nghiem cả. Thế là Vinh Nghiem tự rút lui và không tham gia. Cả buổi sáng ngày hôm sau, trong khi mọi người làm việc thì không thấy một HT nào của Vinh Nghiem đến chùa. Đến chiều, khi bản phân công được treo lên, thì Vinh Nghiem lại đến khiếu nại, vì sao không có GD Vinh Nghiem trong bản phân công, (?) Thế đấy !

Anh liền yêu cầu các anh em Vinh Nghiem tập họp trên chánh điện, anh sẽ lên phân công ngay. Anh nhờ Vinh Nghiem giúp cho việc giữ trật tự trước chùa và trong phòng "văn phòng" của Ban Tổ Chức. Anh em đứng làm một chút, rồi tản mác, đi đâu hết (?) Khi Anh tìm hiểu thì mới biết là các anh em cho rằng việc ấy không quan trọng (?), ai làm cũng được cả, tại sao lại giao cho Vinh Nghiem (?) Anh em đâu có biết rằng đó mới là nhiệm vụ quan trọng bậc nhất mà Anh phải chọn người mới giao phó. Đó là một sự thật, chứ không phải Anh coi thường anh em Vinh Nghiem, nhưng đâu phải lúc để đứng giải thích, với năng nỉ. Chính đích thân Anh phải đảm nhiệm công việc này kia mà !

Bây giờ nói đến việc : "Ai có Cấp Tấn mới được vào gác quan tài" Việc gác và khiên quan tài này đã là một cái lệ về nghi thức của GD chúng ta đã có từ lâu rồi; vậy mà các anh em ấy lại không biết rồi trách ngược lại với TW (?) Hơn nữa, Anh còn đòi hỏi phải chọn các anh em mặc đồng phục chỉnh tề mới được vào nhận nhiệm vụ đặc biệt này. Ngay cả anh Châu, anh Minh còn muốn vào đứng gác nữa kia mà, chứ đâu phải ai muốn vào cũng được. Nếu thật sự các anh em muốn được cái vinh dự ấy thì có thể đến gặp riêng Anh và trình bày trường hợp đặc biệt của Vinh Nghiem. Anh nghĩ rằng, đâu có gì là khó khi phải giải thích lại cho các anh em khác (?) Hơn nữa, ngoài lý do trên, còn vấn đề an ninh cho toàn bộ ban tổ chức, chứ đâu phải thường. Chính vì không hiểu những tầm quan trọng của mỗi sự việc nên khó lòng mà thông cảm, tự tạo cho mình sự đổ kỵ. Chuyện đã qua, mà nói nhiều cũng không lợi gì. Anh chỉ muốn nói cho Ái Tông và các anh chị em bên ấy biết, sự việc là như thế. Việc tập thể là như vậy.

3.- @@@ Nội lại về GD/Miền Nam : Anh sẽ căn cứ theo thư của Anh Cầm và bài nói chuyện của Anh Huỳnh (trong tập tài liệu khóa HLHT "Anoma" để phân tích và trình bày những chỗ chưa đúng lắm và mong rằng lần này Ái Tông thấy thêm được các sự kiện cùng dữ kiện của mỗi vấn đề :

3.1.- Anh Trần Kiêm Đạt : Anh sẽ không nói nhiều về cá nhân Anh Đạt, mà chỉ đề cập đến khía cạnh tư cách và khả năng của soạn giả khi viết về lịch sử GDPTVN, Anh Kiêm Đạt chỉ hoạt động vào thời gian đầu của phong trào mà thôi, vì thế những gì thay đổi trong phong trào, anh ấy không thể nắm vững được mọi sự kiện khi chính mình không có sự đáng thân tích cực lâu dài trong Tổ Chức.

Sự thật là như thế ! Khi Anh cầm đọc cuốn sách "Lịch Sử GDPTVN" của anh ấy viết (do Phật Học Viện Quốc Tế xuất bản PL. 2524 (1981) và chỉ mới đọc qua những dòng chữ đầu ở trang 5 - như để giới thiệu toàn bộ khuôn mặt của GDPTVN chúng ta thì Anh đã đánh giá ngay : "Chất Lam" chưa thật thấm nhuần trong con người của anh ấy !!! Vì cứ dựa theo lời giới thiệu ấy - "Mục đích GDPT của Tổng vụ Thanh Niên Phật Giáo là đem Phật pháp giáo dục Thanh, Thiếu, Đồng Niên, hy vọng các em trở thành những người Phật tử, những người hữu ích." rồi anh ấy lại còn dám đề phía dưới là Ban Hướng Dẫn Trung Ương GDPTVN; " thì quả thật anh Kiêm Đạt chỉ là một người còn đứng - phía bên ngoài của Tổ Chức - chứ không phải là con người của Tổ Chức - Anh ấy chưa thuộc lại tự mình sửa đổi MỤC ĐÍCH của cả một Tổ Chức thì anh ấy quả thật đã khinh thường cả một tập thể. Một người tự cho mình là một huynh trưởng, là thành viên trong Giáo Hội, mà khi viết sách lịch sử Phật giáo (và GDPTVN) mà lại dùng toàn những từ "bên ngoài đời" (không nắm vững được danh xưng lại chưa hiểu được tầm quan trọng của nội dung và ý nghĩa của câu văn "lập quy", mà lại còn "mạo danh" là BAN HƯỚNG DẪN TRUNG ƯƠNG GDPTVN thì chúng ta không thể chấp nhận được .

Ở trang 7, là một huynh trưởng, khi viết sách lịch sử (của một đoàn thể) thì không còn và không có quyền dùng tư cách cá nhân để đề tặng người này hay người kia nữa (đây đâu phải là một tác phẩm văn chương hay một cuốn tiểu thuyết (?)

Cả một cuốn gọi là "Lịch Sử GDPTVN" mà chỉ vốn vẹn có 12 trang giấy nhỏ với một trang trắng có hàng chữ "Tổng Quát" (?) Như thế là thế nào ? (trong khi đó thì anh Kiêm Đạt đã để hết 8 trang để đăng những lời khen của nhiều vị khác nhau (?)

Nội dung thì trống rỗng, toàn là sao chép lại "những tài liệu lập quy sẵn có của GDPT". Đó là Anh chưa nói gì đến những sai sót của các dữ kiện được nêu ra và trình bày qua những trang sách giới thiệu tổng quát về GDPTVN. Đối với Anh thì cuốn sách này quá hạn chế, không thể dùng làm tài liệu để soạn bài giảng dạy cho các Huỳnh Trưởng hay Đoàn Sinh chúng ta (mà chỉ xem đây một trong những tư liệu, đọc cho biết vậ thời.

3.2.- (Dựa theo thư của Anh Cầm gửi cho Ái Tông) : A) Anh Cầm nói rõ là năm 1953, Anh ấy mới từ Huế vào Nam. Như vậy từ 1949 đến 1953, Anh ấy đâu có biết rõ những hoạt động ban đầu về phong trào Gia Đình Phật Hóa Phổ tại miền Nam (?) B) Anh Cầm nói là năm 1952 thì Anh Huỳnh mới thành lập GDPT Chánh Tín (?) (... ".... sau khi xuất phát từ một khóa đào tạo HT ở Huế, vào Saigon tổ chức một đơn vị GDPT với danh hiệu là GD CHÁNH TÍN, hoạt động tại chùa Phước Hòa thuộc HEPHNV, là tập đoàn cư sĩ thành lập ngày 19/9/1950, cũng đồng thời điểm (?) tại chùa Phật Quang (Chợ Lớn), anh Nguyễn Văn Thục (Ái Tông photocopy mất đoạn dưới ... đề tiếp theo trang sau là ... phụ trách - GD Gia Thiệu do các anhv.v."). Chỉ một đoạn trên thôi mà đã không đúng rồi. Làm sao mà có thể nói là ... cùng đồng thời điểm (?) được (?)

a) Anh Huỳnh có dự khóa KIM CANG (năm 1951) là đúng; nhưng không phải là một huynh trưởng, lại không phải đại diện cho GD miền Nam. (Chính Anh Huỳnh đã tự nói trong buổi nói chuyện với HT dự khóa Tu Học HT Anoma : "... Nguyễn Hữu Huỳnh được Ban Trại Trưởng Kim Cang bắt cóc phải tham dự để mong phát triển GDPT tại miền Nam năm 1951./ và những phần sau Anh ấy đã nói tiếp : GDPT đầu tiên là GD Chánh Tâm - con chim đầu đàn của dòng họ "CHÁNH" / ... Cuối năm 1952, có sự giúp đỡ của anh Thục để lập GDPT ở Tăng Già Nam Việt ./ ... năm 1953, anh Tổng Hồ Cầm ở Dalat về Saigon./ ... 1954 Phong trào di cư ./ ... Lập Ban Hướng Dẫn Thủ Đô với mục đích thống nhất hai họ "CHÁNH" và "GIÁC ./ ... Lập Đoàn Huỳnh Trưởng A Dục ./ " v.v.

10 > ÁiTông > VinhNghiem

Nếu Ái Tông đọc trong cuốn Lược Sử của Anh viết, rồi so sánh với lời nói trên của Anh Huỳnh, thì thấy bên nào cũng nói đúng cả (?) (thật chẳng khác nào mình ngồi xem Film Rashomon của Nhật vậy. - Không biết đâu là sự thật ?

a) GĐ Chánh Tâm là GĐ đầu tiên (?) năm nào (?) - phải là sau 1951 rồi ! Như vậy GĐ Phật Hóa Phổ Chánh Giác đã có từ năm 1949, và chính thức là năm 1950, thì GĐ nào trước, GĐ nào sau (?)

b) Con chim đầu đàn của dòng họ Chánh (?) ... Ở dưới, thì anh Huỳnh đã đổi GĐ Chánh Giác thành họ Giác (?) khi anh ấy nói : ... thống nhất 2 họ Chánh và Giác (?) . Nếu cứ theo đây mà soạn bài dạy cho các HT và các em thì lớp sau này sẽ hiểu như thế nào (?)

c) Quả thật thì GĐ Chánh Tâm đã được thành lập vào cuối năm 1951, và Vị Gia Trưởng là Bác Sĩ Nguyễn Văn Thọ, nhưng GĐ không hoạt động được bao lâu đã giải tán, để rồi qua năm 1952, Anh Huỳnh mới đứng ra thành lập GĐ Chánh Tín (04.01.1952). (Anh rất ngạc nhiên, không hiểu vì sao chính Anh Huỳnh và ngay cả Anh Cầm đều quả quyết rằng : Anh Cầm mới vào Saigon, năm 1953 (?) (Anh Cầm thì nói là từ Huế vào, còn Anh Huỳnh thì nói Anh Cầm từ Đalat về (?) - Sự thật là thế nào (?) Theo anh nhớ (?) thì chính nhờ có Anh Cầm thì GĐ Chánh Tín mới thành hình được. (Là vì : sau sự xích mích giữa Anh Huỳnh với Bác Sĩ Thọ (và vì vậy mà GĐ Chánh Tâm mới bị giải tán), thì Đạo Hữu Mai Thọ Truyền cũng đâu có muốn Anh Huỳnh đứng thành lập GĐ đầu tiên của Hội Phật Học Nam Việt. Chính nhờ uy tín của Anh Cầm qua sự giới thiệu của Thầy Quảng Minh và nhất là khi Đh Mai Thọ Truyền về Huế, đã quen biết Anh Cầm trong chức vụ Chánh Thư Ký Hội VNPH Thừa Thiên. nên HPHNV mới nhờ cả 2 anh đứng thành lập GĐ Chánh Tín.

*** Hơn nữa, đến 21.02.1953 thì GĐPT CHÁNH ĐẠO (do sự sát nhập của 2 GĐ Chánh Tín và Chánh Giác mà thành) (cũng là do ý kiến và sự trung gian của Anh Cầm) đã làm lễ ra mắt chính thức trước GHTG Nam Việt và HPHNV, thì ... làm sao có thể hiểu được việc Anh Cầm chỉ vào Saigon năm 1953 (?)

*** Anh Huỳnh nói là Anh ấy thành lập Đoàn HT A-Dục (?) thành lập đoàn này năm nào (?). Chỉ về sau này mà thôi ! Chứ các khóa HLHT tại Miền Nam, lúc bấy giờ tại miền Nam đều lấy tên A-DỤC (A Dục I - Saigon; A Dục II - Cần Thơ) Những Trại này anh Huỳnh đâu có biết.

*** Và để chấm dứt vấn đề này, anh chỉ nói Anh Huỳnh không có một ngày nào đi các Tỉnh miền Nam để thành lập các GĐ tại miền Nam cả, ngoài GĐ Chánh Tâm, rồi đến GĐ Chánh Tín (ở Saigon) mà thôi.

*** Anh Huỳnh chỉ hoạt động GĐPT từng giai đoạn ngắn mà thôi. Trong thư của Ái Tông có viết một câu, mà Anh nghĩ lại, cũng cần phải nói rõ, nếu không sẽ nhầm lẫn và gián tiếp làm mất uy tín của bao nhiêu HT khác trong thời kỳ 1963. "Năm 1963 chỉ có một mình Nguyễn Hữu Huỳnh đảm nhiệm đồng phục, điều động HT các GĐPT Saigon, Gia Định hoạt động tại Xá Lợi dưới sự chỉ đạo của Ủy Ban Liên Phái Bảo Vệ Phật Giáo. Sau 20.8.1963 anh Huỳnh vào tù vài ba lần, anh có cấp gì đâu nào ! ..." ÁiTông đã nghe ai nói vậy ? Thật là một sự sai lầm lớn, nếu Ái Tông nghe và tin, cho đó là đúng sự thật. Và nếu Ái Tông nói lại cho các anh chị em khác, nhiều người rất buồn, nhưng không cãi chính làm gì, và ... chỉ tội nghiệp cho Ái Tông, - đã làm tưởng hay ngộ nhận, đó là những chuyện thật.

Ái Tông cứ bình tĩnh, đọc lại và nghiệm lại xem, sự kiện có thể như thế được không (?)

1.- Hỏi thử Anh Huỳnh lúc bấy giờ đang giữ chức vụ gì trong BHDTU ? (hay lúc bấy giờ anh không còn hoạt động trong GĐPT (?). Anh Lương Hoàng Chuẩn lúc bấy giờ là Phó Trưởng Ban BHDTU, đồng thời là Trưởng Ban BHD Miền Quảng Đức (Saigon-Cholon); còn Anh Nguyễn Quang Tú là Trưởng Ban BHD/ Gia Định (còn tất cả anh chị em trong BHDTU đều có mặt tại Saigon. Như vậy Anh Huỳnh lấy tư cách gì để điều động các GĐ Saigon, Cholon. Không lẽ Ái Tông không biết quyền điều động GĐ là của các HT đang giữ chức vụ, chứ không thể bất cứ ai muốn điều động cũng được sao (?) Không lẽ bao nhiêu HT lúc bấy giờ đã trốn hết rồi hay sao ? Như thế còn gì là Tổ Chức GĐPT ?

Tại sao Ái Tông không đặt câu hỏi : Với một HT có công với Đạo Pháp như thế, với GĐPT như thế, mà trong kỳ Đại Hội Toàn Quốc năm 1964 tại trường Gia Long, Ban Tổ Chức chỉ mời Anh Huỳnh với tư cách là "Cựu Huỳnh Trưởng" ? GĐPT chúng ta có bao giờ bạc đãi anh chị em HT như thế không ? Như thế thì tại vì sao ? Phải có lý do chứ ?

Anh Huỳnh nói Anh ấy đã bị 3 lần ở tù dưới chế độ kỳ thị tôn giáo ? Anh ấy có nói rõ vì lý do gì không ? Khi đó Anh ấy đang giữ chức vụ gì trong Giáo Hội, trong đoàn thể ? Anh không muốn nói ra sự thật, vì chẳng có lợi gì. Nhưng Anh chỉ mong rằng Ái Tông, đừng cho những lời nói ấy là sự thật, thế thôi. Chuyện thuộc cá nhân người khác, chúng ta không nên nói đến, chỉ cần bảo vệ uy danh của Tổ Chức thì mới phải nói mà thôi !

Đến đây thì thư đã quá dài, mặc dù còn biết bao việc còn phải nói nữa. Hẹn lần sau vậy.

Anh cần nhắc và nhờ Ái Tông một điều rất quan trọng : Như Ái Tông biết, Anh rất cần những tư liệu, tài liệu, văn thư hay quyết định v.v. nghĩa là những gì Ái Tông sẵn có hay biết về GĐ/ Vinh Nghiem, từ trước cho đến nay thì vui lòng gửi cho Anh. Anh không muốn đoán mò hay viết cái gì mà không có tài liệu trước mắt, chẳng qua chỉ vì tinh thần trách nhiệm đối với đoàn thể mà thôi. Nếu Ái Tông đọc đoạn nói về Vinh Nghiem mà thấy không đúng thì chắc chắn Ái Tông phải buồn nhiều, phải không nào ?

Vài lời gửi thăm toàn gia đình và bà con, xin cầu chúc tất cả được mạnh khỏe và thường gặp được nhiều may mắn.

Chào Tinh Tấn ,

Tâm Lạc Nguyễn Văn Thục.

T.B.- Cầu vui lòng đọc tiếp thư của Anh gửi cho Chị Cué và giúp Anh làm theo như trong thư ấy - Cảm ơn -